

ме-то Христово, и така прѣдказа той че щѣ-ше и да бѣде.

П. Какъ прѣдставява Христось четвъртый-тъ видъ слушатели ?

О. Друго падиѣ на добръ земѣ и даваше плодъ, едно сто, друго шестдесеть, а друго тридесеть. Ст. 8.

П. Какъ истѣлкува Христось тыя думы ?

О. А посѣяно-то на добръ-тъ земѣ, той е, който слуша слово-то и го разумѣва, който и дава плодъ и прави, единъ сто, другъ шестдесеть, а другъ тридесеть. Ст. 23.

А което на добръ-тъ земѣ, тѣ сѣ онія, които чуѣтъ слово-то, държатъ го въ добро и благо сѣрдце, и приносятъ плодъ въ тѣрпѣніе. Лук. 8 ; 15.

П. Що ся разумѣва съ “добръ-тъ земѣ ?”

О. Разумѣва ся “добро и благо сѣрдце,” т. е. искренно сѣрдце приготвено чрѣзъ молитвѣ и размышленіе за прииманіе-то на истинѣ-тъ.

П. Тоя видъ слушатели въ що ся различавать отъ други-ты ?

О. Тѣ не само слушать или четѣтъ слово-то Божіе, но го “разумѣватъ и държатъ,” т. е. държатъ го въ память-тъ си и често размышлявать за него.

П. Каква друга разлика има ?

О. Тѣ “приносятъ плодъ.” Това е всякога голѣма-та разлика между истинны-ты чада Божіи и лицемѣры-ты и измамены-ты христіаны. Едни приносятъ плодъ, а други не. “Отъ плодове-ты имъ ще ги познаете.”

П. Какъ ся разумѣвать думы-ты “приносятъ плодъ въ тѣрпѣніе ?”

О. Разумѣвать ся че тѣ постоянствоватъ не